

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 951/2024
10.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Гордане Којић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Вукашина Петровића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Вукашина Петровића – адвоката Предрага Петрића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Суботици 2К.62/23 од 03.01.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 143/24 од 09.04.2024. године, у седници већа одржаној дана 10.09.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Вукашина Петровића – адвоката Предрага Петрића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Суботици 2К.62/23 од 03.01.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 143/24 од 09.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Суботици 2К.62/23 од 03.01.2024. године окривљени Вукашин Петровић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године, у коју му је урачунато време проведено у притвору и на мери забрана напуштања стана и то од 27.07.2023. године до 26.12.2023. године. Према окривљеном је изречена мера безбедности обавезно лечење наркомана, мера безбедности одузимање предмета и одлучено је о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде. На основу члана 246. став 8. КЗ од окривљеног је одузета и опојна дрога кокаин у укупној количини од 22,13 грама, која ће по правноснажности пресуде бити уништена у законом предвиђеном поступку.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 143/24 од 09.04.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Вукашина Петровића и пресуда Вишег суда у Суботици 2К.62/23 од 03.01.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Вукашина Петровића – адвокат Предраг Петрић, због

повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење Вишем суду у Суботици али пред потпуно измењеним већем. Стављен је и предлог да бранилац буде обавештен о седници већа, сагласно члану 488. став 2. ЗКП.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (чл. 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног, као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и као незаконит доказ означава криминалистичко-техничку документацију сачињену 27.07.2023. године у ПУ Суботица, на основу које је утврђен садржај комуникације преко „WhatsApp“ апликације, између лица означеног као „мерцедес“ и власника телефона, који је фотографисан. У вези са наведеним бранилац наводи да је у питању доказ који је прибављен grubим кршењем одредбе члана 152. став 3. ЗКП. По ставу одбране, извршено је претресање телефона АА и фотографисање садржине комуникације, а што је урађено од стране полиције без наредбе суда. Даље се наводи да радње које је полиција спровела, у конкретном случају, подразумевају отварање мобилног телефона, листање кроз разне апликације, које постоје у истом, селектовање једне конкретне апликације, затим улазак у ту конкретну апликацију, па онда листање кроз комуникацију са различитим особама, па селектовање једне конкретне комуникације и то између окривљеног и сведока АА, а тек онда вршење увида у садржину те комуникације и фотографисање исте од стране полиције. У вези са изнетим, бранилац наводи да је очигледно да описана радња представља радњу претресања уређаја за аутоматску обраду података на коме се чувају електронски записи, а не радњу увида у покретну ствар. Увид у покретну ствар би био увид у спољашност мобилног телефона или увид у већ начињене фотографије саржине комуникације.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости, Врховни суд, оцењује као неосноване.

На наведену повреду закона одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе у образложењу пресуде, на страни 3, став три, дао довољне и јасне разлоге, које Врховни суд у свему прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Са изнетих разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић